



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar
Lugduni Batavorum, 1600

Eidem. XLVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

est vbi putet se affici obiectu specierum ,
 quæ nusquam tamen extant. Itaque solici-
 tudo hæc erga liberos etiam a seipsa pensum
 exigit, idque non raro importune. Cum ta-
 men ad magnitudinem tuorum respicio
 meritorum , atque in memoria hæret sedu-
 litas, diligentia, opera tua: tum vero acqui-
 escit animus in tua singulari beneficentia:
 quæ vt sit perpetua , rogare amplius , nisi
 quæ iam scribebam , prohiberent. Vale vir
 optime, ac vniuersæ familiæ nostræ patrone
 bene meritissime. Idib. Octobr.

EIDEM. XLVI.

CV M crebris literis certior fierem de tua
 singulari erga liberos meos pietate, per-
 beatam iam esse familiam nostrâ iudicavi,
 cuius gloria a ferocia militari ad animi cul-
 tum diuini viri auspiciis transferatur. Non
 igitur tibi præterea gratias agendum puta-
 bam : tum quod semel apud bonos & sa-
 pientes viros actum & decore & satis esse
 existimabam, tum quod in immensum ex-
 crescebat opus. Nam qui ad epistolâ meam,
 quæ hoc genere officii fungeretur , luculen-
 tissimis humanissimisque literis respondi-
 ses, quo magis augebas tua merita, eo plus

L 2 nobis

164 IUL. CÆS. SCAL. EPI. XLVI
nobis adimebas facultatis ad mihiipsi satis
faciendum. Sed neque ratus sum amplius
orari iam te oportere, vt tuum faceres per-
petuum beneficium. hoc enim de tua fide
nihil dubitanti mihi facere non licebat, &
prohibebat pudor: vt qui sponte hortarere
me ad omnia bona speranda, non videbare
dignus diffidentia mea. tum inopia ac ie-
iunitas orationis meæ monet me quantum
aggredi, quatenus progredi mihi conueniat.
Quæ fuit caussa, vt & rarius ad te scribe-
rem, & cum scriberem parcius id face-
rem, quam mihi faciendum videretur.
Audeo enim haud tecum certandi studio
(quid enim ineptiam?) sed vt sententia-
rum potius affectibus, significationem ha-
beant literæ meæ grati animi erga te nostri,
quam ornamentis atque cultu verborum
quærant apud te gratiam: quam frustra
prius sentiunt a seipsis esse sibi exigendam.
Quod cum per innumera immensaque
negotia, per impressam inhaerentemque
barbariem non liceat, legitimam habeant
excusationem vel breuitatis, vel etiam si-
lentii. Vale,

SIMONI